

Edebiyat Defteri

Okan Akıllı -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
16 Mart 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Türküler Yürekte Okunur

Bizi birbirimize bağlayan duygular
Ara ara yoklar, gelir gider
Türkülerde kaldı göz yaşımız
Yanık yüreklere dokundu aşkımız.

Söze gelmez, dile geçmezdi gönül
Seninle başladı, seninle bitti ömür
Bu aşk kaderim değil, bedelim gülüm
Aş olmuş sevdamız, dokunur yüreklere.

Bir türkü tutturdum yine dilime
Ben sen diye okur dinlerim, peki ya sen kimin için?
Öyle bir türkü çalar ki, kavrulur bütün yürekler
Ne kelime bırakır ardında ne de damla gözyaşı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437756/turkuler-yurekte-okunur.html>

Lütfen Evlenme

Anladım ki, uzun yıllar sevmenin hiçbir anlamı yokmuş.
Lafın ucu döner dolaşır da, kadere tekme atar!
Nasiple hiçbir alakamız yokmuş bizim!
Sadece kandırmışız kendimizi, sakın "Evlenme!"

Dilime kilit vurdum, kalbime hançer!
İstedim ki gör bu sevdayı, gel gönlüme.
Karşı gelmiyorum, Allah'ın yazdığı kadere!
Gel gör halimi, sakın "Evlenme!"

Yol verdim yoluna, bekledim kenâr bucakta
İnanmıştım bende senin gibi kaderimize
Peki ya sen; hiç sormadın mı, araştırmadın mı bir kere?
Lütfen bana kader deme! Şayet kaderse bu, sakın "Evlenme!"

Bir değil, asır gibi yirmi sene!
Hiç dokunmadı mı, yüreğine?
Her günüm umut içinde geçerken
Şimdi sakın başkasıyla da "Evlenme!"

Yoksa sevgin; saygın olsun gönülden sevene!
Bir gün olsun sana karşı bir şey yapmadım.
Bir zamanlar söylediğin gibi, itimat edip güvendim.
Şimdi rica ediyorum, ne olursun "Evlenme!"

"Evlenme ne olur, yapma bunu bana!..."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437865/lutfen-evlenme.html>

Tarihî Diri Tutacak, Canlandıracak Sözler

İman dolu göğsümüzü,
Zalim oklar mı delecek?
Allah'ın muzaffer kullarına açtığı yolu,
Hain tuzaklar mı kesecek!?
Türk'ün adımlarıyla titreyen cihanı,
İhanet mi ayakta tutacak?

Biz ilahi izamı korumaya,
Zalimin elinde kıvranan masumları kurtarmaya,
Ve Allah'ın adaletini;
Cihanın dört bir yanına yaymaya, and içtik.

Türk and içerse, sözünü tutmadan ölmez!
Türk gözünü düşmana dikmişse,
Zaferi görmeden ölmez!
Atamız Alpaslan pes etmedi,
Bizde pes etmeyeceğiz.

O kılıcıyla, doğudan batıya yol açtı.
Bu yol, bizim istikbalimizdir.
Ucu bucağı, nihayeti yoktur!
Nefesimiz yettiğinde, bizde o yoldan yürüyeceğiz.
İlahi nizamı koruyup,
Adaleti cihanın dört bir yanına yayacağız.

Gücünüz yetmez diyenlere,
İnancımız yeter diyeceğiz.
Aklınız yetmez diyenlere,
Mücadelemiz yeter diyeceğiz.
Ömrünüz yetmez diyenlere,
Tarihimiz yeter diyeceğiz.
Cihan size kalmaz diyenlere,
Allah bize yeter diyeceğiz..

Diriliş Ertuğrul, Osmanlı Dizisi
81 Bölüm son sahne!
"Türk Milletine Bu Diziyi Tavsiye Ederim"
İhtiyacımız var çünkü!

"Bu dizi gaflet uykusundan uyanmak isteyenler için yahut da kendini test etmek isteyenler için, harbi uyanış kapısıdır."
7 yıldır hiç bıkmadan her sene tekrar tekrar izlediğim tek dizidir. "Kendimi kandırmayacağıma ve sadece Allah için yaşayacağıma, doğruluk yolundan ayrılmayacağıma yemin ettim."
Hata ve kusurlarım elbette ki olacak. Ama doğru yoldayım diye kendini kandıran insanlardan da olmayacağım.

Çevremizde o kadar çok yanlış insanlar var ki; çıkarsız Allah dostu bulmak zaten imkânsız. Yani bizi yanlış yola saptıranlardan gayrisına çevirecek insan yok. O zaman kendimizi, kendimiz tenzil edeceğiz.

Allah der ki; "Her nebi de aşırıya kaçanlar, sapan ve saptıranlardır."

Yazar: Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438048/tarih-diri-tutacak-canlandiracak-sozler.html>

Karakalem

Çok mu istedim sanıyorsun,
Her günüm perişan!
Zehir oldun, kalbe ve bendime!
Bitiriyorsun beni de, kendini de

Koca dünyayı bana dar eyledin
Yüreğime sığınacak pay bile vermedin!
İçime işledi gözlerinden, sözlerinden bir tutam!
Dilimden atsam, yüreğimden atamıyorum seni.

Anlamam tercihin seçiminden
Kalbi tutsam, akar iki gözümün içinden
Beklemesi zor değildi, kalsaydın keşke!
Acısaydın bir kez olsun, seni seven bu gönüle.

Karadır kaşların, sözlerin gibi
Durmaz kanar kalem, gözlerim gibi
İki cümle söz edemedim, içimdeki özlemi
O yüzden gidersin de, dönmezsün geri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438182/karakalem.html>

Allah Kurtarsın

Gayrı dilde muhabbeti, yürekte sözü
Kalpte sükuneti, gönülde asaleti
Türkiye'de adaleti, kalkınma hayallerini
İnsanlarda din inancı ve hidayeti bitirdiler.

Dünler düşlerimizde bir rüya!
Evlilerin muradları bir hayâl.
Yarınları aydınlatacak, umutlar heba!
Sevgiler aşklar, aşıklar talan oldu.

Şimdi gurbet eller yalan!
Memleket özlemi, zaman oldu
Fakir insanlar köle!
Zenginler ise, kral oldu kral.

Boşanmalar artıyor, evlilikler azalıyor
Zina tavan yaptı, neslimiz tükeniyor
Bekarlık mecburi, halka ceza gibi
Türkler doğmuyor, yabancılar çoğalıyor şimdi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438397/allah-kurtarsin.html>

Dünya Sustu Bugün

Ressamlar, şairler, sanatçılar;
Türküler sustu bugün!
Karnı doyanlar çekildi bir kenâra!
Hayat sustu bugün.

Halk koşturdu peşinden
Bir imzalı resim almak için
Zalimler zihniyetimizi işlerken
Adalet sustu bugün.

Türkülerle yandı bağrımız
Tutuştı yürek, bir nefere yol olmak için
Yandı kalp, bir damla aş için
Ozanlar sustu, susturuldu bugün.

Yedi düvel toplandı, garipleri ezmek için
Kimse ses etmedi, yoktu hidayete erişim
Mal mülk, şerefsizin yordamı oldu
Türkler sustu, kalpler susturuldu bugün.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438523/dunya-sustu-bugun.html>

Bir Adım Daha

Bu hayatta korktuğum her şeyi kaybettim
Hayalleri, umutları, tüm sevdiklerimi
Hep çöküntü içerisinde yaşadım
Tek tesellim Allah'a olan inancım oldu.

Bir davanın neferi olmaya and içtim
İçimdeki kederi, hüznü bu sayede dışarı fırlattım.
Çok kez gözüme toprak kırıntıları düştü,
Ama her defasında kalkmayı başardım.

Nice acılara göğüs gerdim
Küle dönmüş hayalleri, yeniden canlandırdım
Tükenmiş umutları, dizginledim
Sürünerek mücadele ettim, yine de tutundum hayata.

Yılmadım, yıkılmadım.
Azmi hızır eyledim, sabrı yoldaş!
Vazgeçtim dünyanın tüm güzelliklerinden
Sadece amaç için yaşadım, bir nefese umut olmak için.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438748/bir-adim-daha.html>

Düşünmekten Filozof Oldum

İnsanın insana kızdığı bu devirde!
Hatırlamalı insan, acep kendisi ne şekilde.
Hiç doğmak istemezdim ben böyle bir nesile!
Vesile olduğunu sananlar, utansın kendilerinden.

Niyet halis olmalı evvela!
Amaca hizmet, hedef koyulmalı yoluna!
Düşünmeliydi, başından sonuna
Yapa yalnız bırakılmamalıydı evlat.

İşine gelince evin eğlence neşesi
Gelmeyince, sadık kölesi
Sigorta gibi, emeklilik primi
İhtiyarlanınca bakıcı niyeti ilen,
Yetiştirilmemeliydi evlat.!

Gözünün içine bakarken sevilmez
Dertleşmek için dahi söz hakkı verilmez!
Bir çocuk sırf adam olsun diye dövülmez!
Sebzeler arasında yetişen, ot değildi bu evlat.!

Din ile İmanı, Ahlâk ile Şerefi, öğretirdi insan
Eğriyi doğruyu hak üzre olmayı gösterirdi ata!
Vazifesini Allah için yerine getiren ana baba!
Hayırlı kul yetiştirir, gönülleri bayram eder, düşmezdi dara!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438864/dusunmekten-filozof-oldum.html>

Dokunmayın Gölgame

Tez canlı değilim!
Ama her an gitmeye hazır biriyim.
Artık beni rahat bırakın, bulaşmayın!
Arkama dönüp bakmam, yemin ederim.

Artık korkak değilim eskisi gibi
Ama cesaretli de değilim.
Benden hiçbir eser kalmadı sayenizde!
Bu nedenle de, hiçbir şey düşünmem geride.

İhtimaller bitti, mücadeleye tahammülüm kalmadı
Çile, dert, keder, koymaz artık bundan böyle
Sildim geçmiş, hiç olmadı da zaten
Yaklaşmayın, giderim bu şehirden.

Hayatım hiç olmadı bu güne kadar
Ben zorladım kendimi, amaçlar vardı yolumda
Artık eser de kalmadı hedeften yana
Yemin ederim ki, gidersem dönmem bir daha...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439226/dokunmayin-golgeme.html>

Hüsranı Keder

Bir taş oturdu yüreğime
Ne ileri gidebiliyorum, ne geriye.
Dünya insanları coştı sanki
Hiç durmadan geliyor üzerime.

Duygularım darma dağın
Geceler, çöküntü bir harabe!
Zaman koştı sanki;
Giden gençliğimden, yok bir gelecek.

Hür sandığımız özgürlük!
Düğümlü zincir gibi.
Ne kesmeye gelir, ne küsmeye hayat,
Bir varmış bir yokmuş gibi.

Dinmiyor sızı, bitmiyor sancı
Acılar içerisinde ecel bekler gibi.
Bir ayağım çukurda, diğeri kaymak üzere!
Son umut çırpınışlarımı, anlamıyor kimse

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439380/husrani-keder.html>

Anlamadılar

Benim manevî destek isteğimi
Hep para birimiyle çarptılar.
Ama ne maddi ne de manevi destekleri olmadı hiç kimsenin.
Halbuki "Aferin" demek bile, benim için büyük yetenektir.

Zor zamanlarımda yanımda olmak
Bir kez olsun halimi hatırımlı sormak
Bir derdim tasam varmı demek bile
Benim için paha biçilemezdi.

Ben ateşler içinde köz olurken
Biri de çıkıp teselliye gelmedi.
Hep üzüldüler, acıdılar hâlime!
Ben kahroldum onlar kahroldu.

Çok kez yürek, dile gelmek istedi
Fakat biri de, kulak verip dinlemedi
Anlatamadım içimdeki hüznü kederi
Şimdi diyorlar neden kopardın ipi.
Sizce?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439994/anlamadilar.html>

Bir hâl

Afedersin yalnızlık
Misafir değilim
Çaresizlik beni bekliyordu
Gitmem gerekti.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440500/bir-h-l.html>

Lirik Şiir Örneği

Bir umut kapladı yüreğimi
Birdenbire yayıldı her yere!
İçimde bir çığlık duyan varmı beni?
Yoksa galipten mi geldi bu gürültü sesleri.?

Yaşamak istiyorum bugün sadece senin için!
Bağırmak, haykırmak istiyorum yankılansın sesim!
Kopamıyorum fırtına gibi, anla artık sevgili
Duyan varmı beni? Aşkın da ötesindeyim.

Aha da coştı karanlık aydınlığa
Yoksa güneş, yeniden mi doğdu sabaha
Bir umut bekler kapılar ardında
Hadi çık gel be güzelim, eselim buradan.

Hiç sesin, iç sesim gibi çıkmıyor!
Karada, denizde yeter ki gelmek iste
Yollar, denizler hiç engel değil sevene
Bir haber yolla uçarım gökyüzünde...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440887/lirik-siir-orneđi.html>

Emanet

Bu can bu bedende bir emanettir.
Emanete ihanet eden, bedelini öder.
Biz kendimize ihanet edersek,
Bize kimler ihanet etmez ki!?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1441065/emanet.html>

Sen Yoksan Ben Yokum!

Ben saadeti senin gözlerinde aradım
Nefesim senin yanında olacağına inandım
Ben hayatı yalnız seninle bulacağımı sandım
Şimdi sen yoksun ben yokum.

Hiçbir şey beni sensizlik kadar yormadı.
İkimizin bir araya geleceğine o kadar çok inanmışım ki;
Her an ve her zaman bekler olmuşum seni gönlümde.
Şimdi sen yoksun ben yokum, biz yokuz.

Gözlerim gözlerine daldığı o gün!..
İki bin iki'den beri; ne ileri gittim ne de geri.
Bir gün muhakkak geleceğine inandığım için,
Şimdi ben yokum, sen yoksun.

Ruhum senin'di bedenimi de esir aldılar
Kendimi kendim için hiç yaşamadım ben!
Sürekli bir teslimiyet içinde karşılık beklerken,
Şimdi sen yoksun ben yokum!. Hiç ben olmadım ki...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1441407/sen-yoksan-ben-yokum.html>

Çocuklara Hayat Verin ki; Hayat Versin

Bu ülkenin kaderi, her daim!
Küçük adamların ve küçük kadınların elindedir.
Onların yanında ne konuştuğunuzu iyi bilin!
Vatana ve Milletine kindar etmeyin!..

İnsana göre değil, Rabbine göre eğitin!
Siyaseti partileri değil, Adaleti Devleti sevdiren!
Çocuklarınıza erdemliği yiğitliği öğretin.!
Çünkü onlar bizim gelecek nesillerimizin ana babasıdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1442763/cocuklara-hayat-verin-ki-hayat-versin.html>

Mezar Taşı

Ben senin toprağını okşamak istemiyorum
Göz yaşlarımı, mezar taşına salmak istemiyorum.
Bu dünya üç günlük misali, bunu biliyoruz ya;
Bu sebeptendir ki seni üzme, kırmak da istemiyorum.

Avuçlarıma sinmesin toprak kokun,
Kalmasın yüreğimde hasreti vakum!
Şayet; göğsümde at tepişir gibi kalp ritmi
Kararmasın umut ektiğim bu günün de yarınları

Sinsice yaklaşır şeytan, girer kanımıza
Damarlarımızda dolaşır vurur dile, nefsimize
Körelir gözlerimiz, çekilir önümüze bir perde!..
Ta ki ecel gelip, ruhumuzu sökene değin.

Sıra dağlar gibi, dimdik dur ayakta!
Yıkılma namerde karşı bu savaşta.
Toprak olsun bedenin şeref varsa ucunda
Sen sen ol nefsin giydirmeye kör şeytanı.

Bir tek adalet vardır hakim olursan kendine
Sahip çık ruh ve bedenle nefsin!
Mücadele et hak için kırma insanı boş yere!
Bu dünyadaki yerini gözyaşlarıyla teselli ettirme...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1444260/mezar-tasi.html>

Aşk İçin Belkiler, Keşkelerden Daha Güzeldi

Seni sevdiğimi anlaman için ne yapmam gerekirdi T.?
Gönül dağına mı vuracaktım kendimi?
Delirmem mi gerekirdi illa sevdim ispatı için?
Film mi çekmem gerekiyordu?
Reklam mı yapmam gerekiyordu?
"Söyle! Ne yapmalıydım?"

Adını memleketin her yerine yazmam mı gerekiyordu?
Haberlerde duyurmam mı gerekiyordu?
Herkesi seni anlatmam mı gerekiyordu?
"Söyle bana! Ne yapmam gerekiyordu?"

Ne yapsaydım, inanırdın bana!?
Minareye çıkıp, haykırmalı mıydım?
Belediye raporlarından türkü mü çıkaracaktım?
"Söylesene! "Sen nasıl bir şey bekledin benden?"

Boş boş sevmiş olmam yetmedi dimi?
Lanet olsun her şey para değil mi?
Peki ya şimdi sana bir şey söyleyim mi?
Sana gelmeme engel olan herkesi sildim de
Sana yandığım bu yürekten ismini silemedim.

Kara gözlerini, çocuksu hâllerini silemedim.
Hayatı sildim, geçmişini sildim de
Gelecekteki seni bir türlü silemedim.
Kendimi bile sildim de seni silemedim.

Ardında kavrulmuş bir cenaze mi görmek istemiştin? "Gör o zaman!"
Yaşam enerjisini bitirmiş, enkaz mı görmek istemiştin? "Gör o zaman"
Umutları heba olmuş çaresizliği mi görmek istemiştin? "Gör o zaman"
Hayatta hiçbir şeyi olmamış insan mı görmek istemiştin? "Nereden bakarsan bak; örneği buralarda!"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453992/ask-icin-belkiler-keskelerden-daha-guzeldi.html>

Dört Duvara Sor Beni

Bıraktığın günden beri
Ne haldeyim bir sor beni
Kayıp giden gökyüzündeki yıldızlara
Dört duvara, bak sor beni

Tutulur ellerim, yorgun yazmaya
Suskun dilim, bıkkın konuşmaya
Anlatmıyor hiçbir şey, artık seni bana
Dört duvar arasına sor, gör beni

Kanadım kolum kırılmış gibi
Dünya insanı, yaşamıyor sanki
Çekilmiş herkes bir yana
Dört duvar arasına, gel sor beni

Halim kalmadı, tükeniyor cesaret
Ümitlerimi alıp, ekiyorlar acı
Nerede kaldı aşkın gözyaşı
Dört duvar arasında, ara bul beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1454829/dort-duvara-sor-beni.html>

Esinlenmiş Yıllar

Geceler hüzün geceler ayaz
Hatıraların saklandığı han beyaz
Sokaklar karanlık yıldızlar kayıp
Çıka gelir ansızın şu melül yalnızlık.

Hayali yolculuk olanın durağı esin toprak
Huzura giden her yolun ardı ıslak
Kanayan yaralar tükenen umutlar
Aldı bizi bizden kalan taslak.

Çiy düşmüş topraklarıma
Ekinler beyaz, güneş saklanmış bulutlar ardına
Yarılmış ellerim çalışmak'la
Vurdukça ayaz, kanar yara

Karanlık bütün heryer, ağaçları devirircesine esen yel!
Yeni bir güne yeni bir umut!
Doğmamış güneşte kızarmış gökyüzü!
İçimde kanatlar çırpır, yüreğim soğuk ellerim buz..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455025/esinlenmis-yillar.html>

Dünya Bir Tarafa Sen Bir Tarafa

Sen bilir misin, insan sevince unutmazmış sevdiğini?
Yol ararmış, yoldan alamazmış gözlerini!
Hayatın tüm bağlarını onunla tanımlarmış!
O gitse dünya bitecekmiş gibi.

İlmek ilmek, işlermiş yüreğine!
Tatlı canı acırmış her gece!
Yalnızlığa dolanmış, yeni bir yol bulmakmış çare!
Sanki o'nsuz boğulacakmış hissi ile.!

Değişmezmiş dünyanın hiçbir varlık gücü ile,
Ansızın aşkı yürürmüş mazilere!
Unutmak ne çare böylesine sevince,
Dünya bir tarafa; sen yüreğimde kal gibi.

Aşk; acı çektirmiş insanın kalbine!
Paramparça edermiş bir bakış gözüyle!
Dokunmuş ondan gayrisi yüreğine!
Sensizlik varsa bu dünyanın içinde,
Neyleyim bu dünyayı;
Bu gözler seni bir daha görmeyecekse!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455402/dunya-bir-tarafa-sen-bir-tarafa.html>

Senin Şarkın Benim Şarkım

Tüm şarkılar kapsasın seni
Ruhuna dolanayım sevgilim.
Duyduğun her ses beyinde yankılansın
Kulaklarına küpe olayım sevgilim.

Bizim aşkımız esir etsin bizi
Umutlarla süzdürsün ruhumuzu.
Acıyan kalbimizin sızlayan yarası olsun
Sessiz kalplerin fırtınası olsun şarkımız.

~Okan Akıllı~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1461913/senin-sarkin-benim-sarkim.html>

Mutluluk Neredesin

Sevilmeden sevmek, yordu beni
Ay'a güneşe, sordum seni.
Yoktu hiçbir yerde, adresin
Kapı kapı dolaştım, "Mutluluk Neredesin?"

Bu dünya gezegeninde
Aradım, sordum seni mevsimlere.
Hastayım sensiz, ruhum bir çare!
Haykırıyorum!.. "Mutluluk neredesin?"

Geceler ayaz,
Benim yüreğim yanmaktan oldu, kül beyaz.
Şehrin altını üstüne getirdim,
Mutluluk neredesin, neredesin, neredesin?

İçim şişti ağlamaktan,
Arayıpta bulamamaktan.
Öyle çok yorgunum ki şuan,
Mutluluğumu bulun bana!
Kavuşturun beni aşkıma...

-Okan Akıllı-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1462039/mutluluk-neredesin.html>

Benim Aşkım

Umutlar tükendi, yüreğimi demledim
Sevgiye aç, mutluluğa yoksun kaldım.
Hani dönecektin, aşk'a sevgiye ramak mı kaldı?
Bir varmış bir yokmuş, masal mıydı yoksa bu!?

Hangi gecelere gizledin kendini
Her gün düşlerle uyuttum besledim seni.
Vakti zamanı var, diyordun ya hani,
Nerede kaldı, o zaman dilimi?

Bir masaldı ninni gibi çağlayan,
Kulaklarımda hep o ses inledi.
Hiç kimseyi sevmedim senin gibi,
Uyudu yüreğim, uyudu kalbim ve hep bekledi.

Küçük bir umutla kapladın dünyamı
Açıldı bütün, sevdanın yolları.
Çok bekledim, sabrettim olmadı
Aşk'ı esir edince, uyuttun mu cananı?

Bedenimin dili olsa da konuşsa,
Ruhumu öldürdü bu kara sevda.
Gönül uyur, kalp uyur da
Yürek dayanır mı, bundan sonra bu acıya?
Dayanır mı yüreğim, bu kadar sancıya?

-Okan Akıllı-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1462481/benim-askim.html>

Yalan Değil

Uzarlarda kalan,
Yanımda değil...
Bir tek seni sevdim ben,
İnan ki yalan değil...

Bir yol daha olsaydı,
Sana koğar gelirdim...
Sensin benim tek delilim,
İnan ki yalan değil...

Dünya bir tarafa,
Sen bir tarafa.
Sensiz bu tarafta,
Kalan benim, yalan değil...

Seni çok seviyorum,
Bunu sende çok iyi biliyorsun.
Ama hâlâ gidiyorsun,
Ne diyeyim, yalan değil...

Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463036/yalan-degil.html>

Yılın En Çok Okunacak Şiiri, Benimseten Şiir

Atıyorum içime içime

Öyle birikmiş dertlerim var ki
Su gibi çay gibi içiyorum her gece.
Bakmayın her gün gülüp eğlendiğime
Atıyorum, içime içime!

Hani takmıyorum ya hiçbir şeyi,
Unutmak istiyorum ya tüm geçmişi,
Avutuyorum belki de kendimi,
Atıyorum, içime içime!

Utanmadan ağlamak istiyorum bu gece.
Düğüm atılmış sanki özüme.
Nedense yaş gelmiyor hiç gözüme.
Atıyorum, içime içime!

Artık gülmek bile dokunuyor yüreğime
Kalmadı hiçbir mecal dizlerimde
Korkuyorum, dün gibi bu günlerde
Atıyorum, içime içime!

Yorulmuş bu beden, kaldırmıyor acı.
Yakıyor hasret, içimde bir sızı.
Bağrıma taş bastım da, doldurmuyor aşkı.
Atıyorum, içime içime!

Son bir kez daha görebilseydim seni, ecel gelmeden önce!
Dokunabilseydim saçlarına tenine,
Bakabilseydim keşke son defa yüzüne,
Atıyorum, içime içime!

Çöp konteyneri gibi biriktirdim kederi,
Paylaşmadım hiç kimseyle içimdeki hederi,
Unuttum mu sanıyorsun sen, tüm geçmişimi?
Atıyorum, içime içime!

Buruk kalbim suskun yüreğim.
Yazmaktan başka bir şey bilmiyor kalemim.
Kanayan mürekkep dökülen şiirler,
Hepsi; ama hepsi, akıyor içime içime!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1465929/yilin-en-cok-okunacak-siiri-benimseten-siir.html>

Gelmiş Geçmiş Kaygısı

Ne olacak bizim bu halimiz?
Deryalara akacak mı, sevdamız?
Kalacak mı yarınlara bir söz, şiir?
Yazacak mı tarih; destansı aşkımızı?

Güneş doğacak mı, bir gün gülmeyen yüzler için!
Aydın olacak mı, yüreklerimiz?
Sıla bitecek, hasret serinleyecek mi bir gün?
Gönüller ısınıp, kalp kavuşacak mı sahibine?

Ne zaman uyanacağız, bu derin kâbus'dan?
Yorumlarımıza bir yanıt, cevap bulabilecek miyiz?
Bir gün daha geçecek, bugün ömrümüzden,
Yarın olunca, çözülecek mi sorunlarımız?

Feraha kavuşabilecek miyiz?
Dün'ü, geçmişi hiç kaygısız unutabilecek miyiz?
Nefes alıp verebilecek miyiz?
Oh be! Dünya varmış, diyebilecek miyiz?

#OkanAkıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1467953/gelmis-gecmis-kaygisi.html>

Kitaptaki Şiirlerim Özeldir

Merhaba değerli okur ve yazar kardeşlerim.

İnternet ortamına yazdığım şiirler, daha sonra düzenlenerek kitaba aktarılmıştır. Kitaptaki şiirler kesinlikle özel olarak hazırlanmış ve en uygun olanları seçilmiştir.

En güzel şiir kitabı ismi "Gökyüzünden Dökülen Şiirler" adına ikinci baskıya geçiyoruz. İsim aynı olup içerisinde ki şiirler tekrardan güncellenmiş ve özelleştirilmiştir.

İlham kaynağınız umutlarınızla pekişsin ve yaşantınıza hayat katsın dileğiyle, yorumu sizlere bırakıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1474826/kitaptaki-siirlerim-ozeldir.html>

Atıyorum İçime İçime

Öyle birikmiş dertlerim var ki
Su gibi çay gibi içiyorum her gece.
Bakmayın her gün gülüp eğlendiğime
Atıyorum, içime içime!

Hani takmıyorum ya hiçbir şeyi,
Unutmak istiyorum ya tüm geçmişi,
Avutuyorum belki de kendimi,
Atıyorum, içime içime!

Utanmadan ağlamak istiyorum bu gece.
Düğüm atılmış sanki özüme.
Nedense yaş gelmiyor hiç gözüme.
Atıyorum, içime içime!

Artık gülmek bile dokunuyor yüreğime
Kalmadı hiçbir mecal dizlerimde
Korkuyorum, dün gibi bu günlerde
Atıyorum, içime içime!

Yorulmuş bu beden, kaldırmıyor acı.
Yakıyor hasret, içimde bir sızı.
Bağırma taş bastım da, doldurmuyor aşkı.
Atıyorum, içime içime!

Son bir kez daha görebilseydim seni, ecel gelmeden önce!
Dokunabilseydim saçlarına tenine,
Bakabilseydim keşke son defa yüzüne,
Atıyorum, içime içime!

Çöp konteyneri gibi biriktirdim kederi,
Paylaşmadım hiç kimseyle içimdeki hederi,
Unuttum mu sanıyorsun sen, tüm geçmişimi?
Atıyorum, içime içime!

Buruk kalbim suskun yüreğim.
Yazmaktan başka bir şey bilmiyor kalemim.
Kanayan mürekkep dökülen şiirler,
Hepsi; ama hepsi, akıyor içime içime!

Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1475029/atiyorum-icime-icime.html>

Gökyüzünde ki Güneş

Sana her baktığımda güneşi görüyorum
Güneşe her baktığımda seni.
Derin bir iz bıraktın bende
Mutlu bir sonsuzluk.

İzliyorum seni gökyüzünde
İçime çekiyorum her nefeste.
Sıcaklığın bitkilere bambaşka bir enerji sunuyor
Okşuyorsun yüreğimi, bakınca gözlerine...

Tut ellerimden sevgilim
Götür beni, seni hatırlatacak mevsimlere...
Bak gözlerimin içine sevgilim
Bak ki son defa görsün gözlerim güneşi...

Ciğerlerime kadar çekeyim bu hoş nefesi
Oksijen dolsun seninle gönlüme.
Al beni sevgilim koy kalbine
Bir hayat süreyim, seninle ömürlüğüne...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1482725/gokyuzunde-ki-gunes.html>

Sen Şahitsin Allah'ım

Ruhum ve bedenim sendendir emanet,
Yalnızca sanadır kullukta ki ibadet,
Mim çekilmiş kalpler, görmüyor hiçbir emare,
Yardım et Allah'ım, akıl bile yenildi cahillere...

Vatan anam, devlet babam idi.
Devletin arkasında ki sır, bizi yok etmek istedi.
Anam babam rıza gösterdi, onay verdi.
Aldılar üveyleyi dışladılar bizi...

Ya hâk! Ya Allah
İslâmı bize düşman ettiriyor bu halk.
Senden niyaz eder, senden hak dilenirim,
Zalimce zulmedenleri, artık helâk et...

Hakka'dır kulluğum, Hakka'dır tövbem:
Kul'a kulluk edenlerden döndüm geriye.
Sanadır minnet, sanadır ibadet,
Ancak satıldı âlimler, satıldı imam efendiler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505709/sen-sahitsin-allah-im.html>

Vur Gelsin Ölüm

Her şey kayıp gitti, gözümün önünden.
Yıllarım ne çabuk bitti, anlayamadım ki ben.
Yıldızlara sor, ne haldeyim ah bir bilsen.
Yanıyor içim dünden, yanıyor içim bu günden...

Yok ki bir çözüm yolu geçmişe.
Yıkıldı bütün hayallerim, bir anlık çöküşte.
Umudum hiç kalmadı ki, bu nasıl bir hikâye!?
Ölüyorum sanki, ruhum hapis içinde...

Yok edildi çocukluğum, gençliğim ve geleceğim.
Kayıp gitti bütün her şey, gözümün önünden.
Yıldızlara bir sor, inanmak istemezsen.
Ya da vur gitsin, azrail hazır nasıl olsa dünden...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505898/vur-gelsin-olum.html>

Sahtekâr Gerçek

Sana (hayatım) dediğime bakma!
Benim hayatım (yalan)
O yüzden sana hayatım diyorum.
Çünkü sende bu hayat gibi koca bir (yalansın) biliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506159/sahtek-r-gercek.html>

Tertemiz Düşler Köyünden Şehirler Ve Ülkeye - Şiir

Gelin, birlik olalım tüm çirkinliklere rağmen
Hoşnut edelim gönülleri, fırsatımız varken.
Bütün zalimliklere karşı duralım, bu ömrü yaşarken
Bir umut ekelim, elimizde mevcut nesil var iken.

Savaş açalım kötü zihniyetlere,
Boyun eğmeyelim, art niyetli kimselere,
Temiz düşler yetiştirelim ülkemizde,
Hazır cevabı (Tamam) iken...

Bir muzaffer de biz olalım zafer için
Vazgeçelim nefsimizin isteklerinden.
Ölene değin daha çok zamanımız var iken,
Önder olalım, hazır neslimiz yetişmekteyken...

İdrak ettirelim tüm beyin hormonlarımıza
Yaşatmayı sevdirelim insanlığımıza.
Huzur katalım dünyanın her kadri topraklarına
Sevdirelim islam'ı, islam'a karşı duranlara...

Özgürlükte olsun bir sınır çizgimiz
Başkasının hakkını da tecavüzle kirletmeyelim.
Kırılan kalpler onarılsın yeniden
Vicdanımızda süper terazi, tamirci yürekler var iken...

Birlik olalım beraberlik içinde
Kuşanalım Allah'ın lütfundan zırhlarımızı.
Kuralım medeniyetin tüm örnek yollarını
Zalimler bir adım daha yol alamasın...

Hak gelsin ve batıllar zahi olsun
Kalplerimizden temiz niyetler doğsun.
Görkem yalnızca dinî imanımızda dursun
Geçmişe bir perde geleceğe bir hedef koyalım...

Akmasın garibimin gözünden kahırlı yaş
Dinsin artık ak görünen kara yas.
Kırgınlıkları unutturacak bir çare, çözümü var iken
Dursun şu hayasızca gelen zalimlik akımı...

Çökmesin ruhtar, çürümesin beden
Ölülerin ardında kalmasın hiçbir kötü eser.
Muamele et ki iyileşsin düşler
Muhterem ol muhterem, iyi görünen kötünden olma!

Düşün taşın, her kelimesinden kendine bir hikmet ara!
Sor soruştur, kendini nefsinle kandırma.
Gün senin, ömür senin, zaman senin evreninde
Sen seçeceksin cennet ve cehennemi de...

Hayır yolunda yön ol durak olma!
Kesme nehirlerin akıntısını kendi nefsinin yoluna.
Aksın şu tertemiz nesiller Allah'ın emir ve buyruğuna
Zalimlerin karşısında durmayacaksan, mahsun gariplerimi de artık yorma!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507261/tertemiz-dusler-koyunden-sehirler-ve-ulkeye-siir.html>

Keşke Demekten Başka Çözüm Üretemeyen Türkiye

Şan şöhret onların emeği, onur ve gururudur.
Karakterleri yalan, oyunları destansıdır.
İbadetleri rol, maksatları propagandadır.
Anlatılanlar palavra, yaşananlar acı bir gerçektir.

Bizim gözyaşlarımız onlara sevinç verir
Bizim ayrılıklarımız onlara umut ettirir
Bizim kayıplarımız onların kazancıdır
Bizim kanlı sulak topraklarımız, onların gelecek kaynağıdır...

Yol bilmez, iz bilmezler
Vatan nedir, devletli olmak nedir? Hiç görmemişler.
Tek gayesi para olan bu halk toplumun,
Namus ve şerefi satılık değil de nedir..?

Camiler, örgütler sandığına sadaka götürür.
Cemaat yoldan çıkarılır darağacına itilir
Aman sus, doğru deme! Sonra sana da bana da zulüm gelir
Allah korkusu nedir bilmezler...

Büyülenmiş kalpler, ille de o olsun derler.
Kara para ak gelir, ibadetler cebinde nasıl olsa.
İstedığı an istediği yerlerde harcarlar
İslâm nedir, kitap nedir bilmezler...

İnanmadıkları inancı, ezbere bilir şeytanlar
Senden benden yetenekli oldukları için kahramanlar
Daha gidilecek nice yollar, yıllar var.
Ama sonunda bize düşen yine (keşke) olacak çaresizce keşke!...

İslâm, isyan ettirmek için değil!
Yoldan çıkarmak, düşman ettirmek için değil.
İslâm dini, yaşamak ve yaşatmak içindir,
Öldürmek için, köle etmek için değil...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507596/keske-demekten-baska-cozum-uretemeyen-turkiye.html>

Türkiye'nin (Batıl) Tanrı Ve İnançları

Doğruya doğru, eğriye eğri demez bu millet
Buna korku da denmez! Bu tamamen acziyetli bir illet.
Şehitlerimize alkış tutup kutladı bu zihniyet!
Hâk'tan gibi görünen ama Hâk'ka karşı gelen, bir felakettir bu izzet...

İnsan olduklarını ancak ölüm hatırlatır.
Fani olduklarını yok sayar, boş yaşarlar.
Onların cennetidir bu dünya!
Varsa yoksa para, çıkar ve menfaatleri...

O yüzden asla sorgulamazlar kendilerini
Çünkü onlar daima haklılardır
Sürekli eleştiri yaparlar, her şey adına;
Ama bunlar neden ve nasıl oluyor hiç sorgulamazlar...

Şeytanlar kulağına sen haklısın der
Avuturlar, kandırırlar kendilerini.
Bazen öyle bir yalan atarlar ki;
Bu senaryo'ya kendileri bile kanarlar...

Korkmazlar bölünmekten, yok olmaktan
Vatan bayrak, umurlarında bile değildir.
Yerler içerler ve göçer giderler.
Arkadan gelen nesil dua etmek yerine küfreder.

Bellidir bu neslin zalim ataları.
Dilinde önce Allah'ın adı, ardından küfürleri sıralı.
Dua ederken bile küfreder ve bilmezler tövbeyi, ikramı
Önce milyonların hakkını yerler, sonra da sahte hocalarla günah çıkartırlar.
Ama bilmezler ki; vardır Allah'ın da bir hesabı...

Geçmişte yaşattıkları suçlarını çok çabuk unuturlar,
Sen istediğin kadar dil dök yalvar; (dinleme) sorunu var.
Onlar yalnızca şeytanlarına açar kulaklarını,
Ve onlar da asla (iyilerle) birlikte olmazlar...

Yürekleri zihninden katı,
Kalpleri batıl inançlı.
Ana, baba, dost, yâr dediklerimiz;
Vatana karşı, hükümetlerle savaş açtı...

Onların bu hazırlık yarışı,
Bize, 2011' de çıkan Suriyeliler savaşını hatırlattı.
Karanlık sonu görebiliyoruz artık
İslâm dini, sömürülerek yok ediliyor...

Arzular ve istekler vuku buluyor
Şeytanın duası, zalimler nazarından onay görülüyor.
Azimle gayret eden şeytan dâhi olsa kazanır,
Acziyetli suskun cahiller, peygamber bile olsa kaybetmeye mahkumdur...

Sahte müslümanlar, savaş açtılar kendi nezdine.
Bencillerden hoca, cahillerden papaz doğdu.
Bugün dünya; bencillere ebed, cahillere cihad!
Hükümdarlara ise dünya cennet, cehennem ise ahiret...

İstiklâl Marşı'nın her tane sözcüklerini idrak edin
Hatırlayın unuttuklarınızı, öğrenin eksikliklerinizi
Korma!!! Allah her daim itaat edenlerle birlikte dir.
Kork Allah'tan.
Çünkü Allah art niyetli kalplere, kötü niyetli işlere, uyanıklık ve şifalar vermez.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507860/turkiye-nin-batil-tanri-ve-inanclari.html>

Anne Babalar, Çocuklarını Nasıl Yetiştirirler (İdrak Edelim)

Gözünü dünyaya akli başında açanlar mı şanslıydı?
Yoksa özürlü olarak doğanlar mı?
Hangisi nefes alacaktı doya doya?
Hangisi işkencelere maruz büyüyecekti?

Hangi bebek dünyaya çirkin doğar?
Hangi bebeğin kaderini anne babası belirler?
Günahsız bir yavruyu hangi cehennem ateşi kül eder?
"İlgisiz bilgisiz yetiştirilen, akılsız anne babaları değil mi?"

Dayak cennetten çıkmadır diye bebeklerini dövenler,
Azap ahirette gerek diye çile çektirenler,
İlim irfan öğretmek yerine, cahilleştirenler
İlk gördükleri anne babaları değil mi?

Neydi suçu günahı; insan doğmak mı?
Büyüdükçe zalimleşti evladın,
Eridi tükendi gözünün önünde.
Ölüm küçüklere cenneti, yetişkinlere cehennemi verdi.
Cahiller, yetiştiremedi değil mi cennetliği?

Tertemiz su gibi berrak ve üstelikte günahsızdı o!
Sıfır araba olsa; onu vura vura eskitmezsiniz.
Allah öyle kusursuz bir can vermiş size,
O bebeği oyuncak mı sandınız, yoksa köleniz mi?

Bir yaşına kadar (anne) de (baba) de isteminiz,
İki yaşında şeytanı sok kalbine küfür öğret diline.
Ne tatlı ne şirin konuşuyor öyle değil mi?
Onu yaratanın adını almasın ağzına.

İlim irfan öğrenerek akli bulanmasın çocuğun "Küfretsın."
Küçük yaşta kapanarak hevesinden mahrum etmeyelim "Soyunsun"
Benim çocuğum daha küçük evlenmesin "Zina yapsın."
Eşinle geçinemiyorsan boşan gel evladım "Yuvan olmasın."

Senden adam olmaz, boşuna "Okuma!"
Senden bir halt olmaz, "Mesleki" işler arama!
Boş şeylerle uğraşma, para kazanılacak yollar ara artık, "Akıllan"
Eski eşini başkasıyla görmüşler, git ve namusunu temizle "Öldür"

İşte o tertemiz bebeklerin kaderleridir bunlar.
İlgisiz, bilgisiz, çaresiz bebekler.
Onların hayatlarını "Anne babaları" yıktı.
Cehennemini "Anne babası" kendi nefsiyle hazırladı...

Elhamdülillah müslümanız dediler.
Hani nerede akıl, nerede iman, nerede İslâm?
Elhamdülillah derken bile "Şeytanla" yatıp kalktılar.
Nerede Allah'a gösterdiğin itham, nerede özen ve itaat?

Sofraya küfürle oturdun, hani "Besmele?"
Sokaktaki kadınlara art niyetle baktın, hani "Namus?"
Mini eteğinle sokakta havalı gösteriş yaptın, hani "İffetin?"
Sen günahsız bir bebektin insan "Kendini bul."

Yaratıcının verdiği o kusursuz emaneti;
Kopar anne babanın günaha bulanmış zihninden.
Sende onlar gibi, çile çektirme tertemiz bebeklerine.
Yaratıcının sana kusursuz emanet ettiği gibi, yetiştir bebeğini.
Ona cenneti ver, cehennemi yakma kendi ateşinle...

Düşün insan düşün, akıllısın sen!
Aklını muhafaza et; koru kötülüklerden.
Sende anne baba olacaksın bir gün elbette,
Yüz çevir nefsinden, îmânı kalbinle İslâm'la yaşa...
Ve asla seni şaşirtanlardan olma.!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508337/anne-babalar-cocuklarini-nasil-yetistirirler-idrak-edelim.html>

Dur Dediler Gitme

Uzak tepeler bana bir umuttu,
Uzaklara erişme gayretim yol.
O dağları aşmak, engel gelmiyordu bana.
Asıl hedefim, o tepelerin ardına varınca başlayacaktı.

Çünkü hayat orada nefes alıyordu.
İşkenceler, zalimler, şeytanlar ve musibetler orada yuvalanmıştı.
Tüm cesaretimi onları bu esareten kurtarmak için kullanacaktım.
Ta ki; zalimden daha çetin, sözünü eriştiren ailem dur diyene kadar.

Dur! Hiçbir yere gidemezsin!
İzin verin, yol alayım cihad edeyim.
Gidersen "Sana hakkımızı helâl etmeyiz" derler.
Ve eli kolu bağlı çaresizce beklersin.

Bu "Tutarlılık" iki kuruş daha ceplerine fazladan girsin diye imiş.
İşlerine gelmeyince "Sen çocuksun!"
İşlerine gelince "Eşek kadar oldun"
Ve hayaller, yıl geçtikçe kaybeder özveriyi.

Artık o uzak tepeler bile bana daha yakındır,
Asıl yanımdaymış gibi görünenler "Engelmiş" bana.
Ana baba "Bedduası" tez kabul olur demişlerdi.
Oysa; yine çıkarları için kullanmışlardı dinimizi...

Ben o tepelere gidemedikçe "Hırçınlaştım"
Aylar yıllar geçiyordu, birilerinin nefsi doysun diye.
Burası geçmişti "Orası gelecek"
Ben o geçmişle yaşadım yıllar boyunca...

Ne zaman ayağa kalksam;
"Dur dediler, yapma!"
Allah'ım; kötü bir şey mi düşünüyorum ki "Bana engel oluyorlar?"
Vatan ve milletime hizmet edecek, işler yapacaktım oysa!
Hiç konuşturmadılar beni, sus ve dur dediler...

Aradan geçti tam 15 senelik yıl.
İşimiz bitti, git ne yapıyorsan yap artık dediler.
Benim hayallerimi ürettiler, benim hayallerimi tüketiyorlar.
Şimdi bir başkasının icadını nasıl icad edeyim?

Üstelik yaşım geçti, okul dönemim bitti.
Sizin gibi çıkarıcı zihniyetler, Türkiye'yi yok etti.
Ben artık karnımı bile zor doyuruyorum baba!
Hayallerime ulaşacak yol kalmadı,
Şimdi nereden, nasıl başlarım hayata???

Hakkımı size asla helâl etmeyeceğim,
Ama asla...!
Senden adam olmaz diyordun,
Ben daha yedi yaşındaydım "Beni adam yetiştirmede baba!"

Bu çocuğun hayallerini yıktık,
Geleceğini, umutlarını elinden aldık,
Onu şiddetle, korkuyla, tehditle yaşattık demiyorsunuz da
Hâlâ bizim evladımız (hayırsız) çıktı diyorsunuz...

Allah beni size kusursuz vermedi mi?
Allah size anne baba görevini vermedi mi?
Ben piyangodan çıkmadım baba!
Ama siz yıpratarak kullandınız beni...

Benim bu hayatta ki tek dűşmanım hep kendim olmuřtum,
řimdi de beni baba dűşman edenlere dűşmanım.
Sizler benim tek dűşmanlarımsınız.
Bana yol gűstermek, yol olmak yerine;
Beni uğurumlardan aşağı ittiniz.
(Allah affetsin) ama ben affetmem sizi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508454/dur-dediler-gitme.html>

Koca Kafalı, Bencil Akrabalar

Sen aramazsan arayıp sormazlar,
Ne hâlde olduğunu görüp bilmezler.
Sinek beyinli, koca kafalı insanlar,
Nuh der; Nuh Peygamber demezler...

Bayram değil seyran değil,
Ne olur bir kez de siz arasanız.
Dünya başınıza mı yıkılır?
Ne olur bir kez de insan olarak hareket etseniz?
Beyniniz almıyor değil mi, koca kafalılar?

Büyükler küçüklerine selam vermez, hal hatır sormazmış.
Birde Allah deyip duruyorlar ya!?
Allah, peygamber kuluna bile (kibri) yasak etmiş.
Sen kimsin ha dayı? Sen kimsin ha amca? Siz kimsiniz abiler?

Ben bağ kurmak istedikçe sizler o bağı köprü yaptınız.
Siz koca kafalı, gerizekalı insanlardan başka bir şey olamazsınız.
Değil size saygı duymak, böyle giderseniz cenazenize bile gelmem.
Çünkü ben sizin itaatkâr köleniz değilim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508593/koca-kafali-bencil-akrabalar.html>

Gurbette Değilmiş Hasret

Kader mi ayırdı bizi yoksa kibir mi?
Niye görmek istemez insan ettiklerini?
Kapanmazsa geçmişte ki defterin,
Zamanla da çözölmez düğömlerin...

Ana baba sevgisine hasret,
Bir çocuk var hiç büyümeyen.
Kibir mi ayırdı bizi yoksa kader mi?
Bin adım atıyorum da, hep kapı duvar var önümde...

Gurbet kavuşturur hasreti,
Bir ara sor, hafifletir yüreğini.
Çelişkili olsan dâhi,
Kandırırısın kendini...

Bakma başka ailelere, görme sevgi örneklerini.
Harap olur yüreğın sonra kırılır gönlün.
Tatmin etmese de tasvip et,
Ha gayret; kandır biraz daha kendini...

Anam babam sağ, sağlıklı da çok şükür.
Yürüsem yirmi dakikalık mesafe.
Ama keşke çok uzaklarda olsalardı,
Gurbet biterdi de bu kırgınlık geçmiyor sevilmeince...

Ne kadar özledim anlatamam
Her işime yansıyor bu hasretlik.
Çok mu çirkinim yoksa özörlü mü?
Neden sizde bir adım atmıyorsunuz?

Neden dört duvar oldunuz da, bir kapı aralamadınız bana?
Küçücük bir çocukta açtığınız yaraları, neden sarmıyorsunuz hâlâ?
Çok şey istemiyorum sizden.
Bir özür dileyin de bitsin bu hasretlik anne, baba lütfen...

Sebepsiz yere çok dayak yedim,
Attığınız her tekme tokat kalbimi unufak etmişti.
Bir üç beş, yüz ikiyüz değildi bu!
Ama ben yine nefret etmedim sizden...

Siz beni dövdünüz,
Ben size saygısızlık yapmamak için kendimi.
O duvarlar bile acıtmıyordu artık beynimi,
Çünkü beynimin içinde o kadar çok soru vardı ki;
Nedenleri yoktu hiçbir yerde...

İnsan sevdiğine hiç kıyar mı baba?
Bunu en çokta o silahı bana doğrulttuğında düşünmüştüm.
Sen hatırlamıyorsun belki, gelmiyor işine.
Ama bende unutamıyorum işte...

Kendimi boğulacak gibi hissetmiştim.
Kapıya yöneldim, çıkmama izin vermediniz.
Pencereye yanaştım, önünde durup beklediniz.
Farkında olmaksızın cama yumruk atmışım,
Birkaç nefes alıp rahatlamışım.

Ben bütün acıları bir özre sakladım.
Maddi manevi bütün kayıplarımı bir tebessümünüze bıraktım.
Çok mu zor bir hata yaptık demek?
Yedi yaşında, bir gece yarısı dağın başına bırakıp giden sendin baba...

Bir Őir yazdım, iki yıl sonra dayak yedim bir araba.
Yüz kızartacak bir durum yoktu içinde ama!
Dövmek için bir sebep ya da bahaneye de yer yoktu.
Őiirde, yemek israfını kınamıŐtıım sadece...

Ben onbir yaşında üç kez intihara teŐvik ettim.
Neydi o yaşta suçum günahım.
Neden hiç olmadınız yanımda?
Şuan otuz yaŐındayım ama ruhum seksen yaşında.

Bir özür karŐılığında silinecek tüm geçmiş yaŐantım,
Yeniden doğmak istiyorum ben bu hayata!
Çok zor değil mi bir büyüklük yapmak?
Ama o ateŐ sönmeden de bitmeyecek bu hasret...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508783/gurbette-degilmis-hasret.html>

Bölünmesin İnsanlar Siyaset Hırsı İçin. (AKP, CHP, MHP) Vesaire

Allah'ın kul'a ihtiyacı yok
Ama kulunun onu yaratan Rabbine ihtiyacı var.
Kimse kendisini şeytan hevesleriyle kandırmasın,
Kendin için yaşadığın İslam'a bir bak...

Siz boşverin ak partiyi gök partiyi,
Diğer siyasileri de boşverin.
Bu dünyanın fani olduğunu biliyoruz öyle değil mi?
O halde herkes kendi ahiretine bir bardak su taşısın.

Bugün iyi görünenler yarın kötü olurlar,
Bizim inandığımız bir kitabımız Rabbimiz var.
İtaat ve secdemiz yalnızca ona'dır,
O halde su gibi berrak ve tertemiz bir hayat oluşturalım...

Gülmekte bir sadaka değil midir?
Ağlayana bir tebessümle umut olmak gerekmez mi?
Dünyanın taşı toprağı altın olsa ne yazar?
İslâm dinini kalplerde ve gönüllerde yaşatmadıktan sonra...

İnsanız demeye dilim varmıyor,
İt gibi çakal gibi ısıırıyoruz birbirimizi.
Her birimiz melaike karakterinde sunuluyoruz.
Ama gel gör ki; kalplerimiz çöplükten daha kötü...

İnsanlar bir bedenın uzvu gibidir
Bugün parmaklarını, yarın ellerini, ertesi gün kollarını.
Ve zaman zaman vücudun tüm uzvunu kaybediyoruz.
Biz Allah'ın birlik olun dediğı kullarıyız. "İşte gerçek bu!..."

Beni koru kolla, sev beni.
Sev beni, bende seveyim seni.
Kırma gönülleri kalpleri,
Allah'a inanmazsan da bölme bizi...

Bir gül, bir tebessüm et.
İhtiyacım var sevmeye, sevmeye.
Dünya yalan, olsa bile!
Gör beni, göreyim seni kardeşim...

Dünden farklı olsun bugün ki yaşantımız,
Sev insanları, insanlar da sevsin seni.
Kibirle nefreti at nefsenden, kalbinden.
Bir umut da sen ek gönüllere, coşsun yürekler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509079/bolunmesin-insanlar-siyaset-hirsi-icin-akp-chp-mhp-vesaire.html>

Dört Duvara Sor Beni (Aşk)

Bıraktığın günden beri
Ne haldeyim bir sor beni
Kayıp giden gökyüzündeki yıldızlara
Dört duvara, bak sor beni

Tutulur ellerim, yorgun yazmaya
Suskun dilim, bıkkın konuşmaya
Anlatmıyor hiçbir şey, artık seni bana
Dört duvar arasına sor, gör beni

Kanadım kolum kırılmış gibi
Dünya insanı, yaşamıyor sanki
Çekilmiş herkes bir yana
Dört duvar arasına, gel sor beni

Halim kalmadı, tükeniyor cesaret
Ümitlerimi alıp, ekliyorlar acı
Nerede kaldı aşkın gözyaşı
Dört duvar arasında, ara bul beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510008/dort-duvara-sor-beni-ask.html>

Nedamet Getiremiyor Kalbim

Günahtan kaçıyorum
Günahlardan kaçıyorum
İnsanlardan kaçıyorum
İnsanlar gibi olmaktan kaçıyorum...

Allah gönlümüze göresini versin.
Şayet gönül başka, akıl başka der.
Yürek ırmaklara nehirlere açılır,
Nefsin kör istekleri, kalbin isteğini de şaşırtır...

Yürek aciz dil haciz.
Gönül istekli, akıl aciz.
Umut dirayetli, ruh aciz.
Şeytan hevesli, insan aciz...

Nefsim aç susuz çıplak.
Aklım karmakarışık bulanık.
Gönül ister ki yaşanmasın ayıplık, ayıflık.
Ruh ayrı beden ayrı, akıl ayrıcalıklı...

Şimdi kaçıyorum kendimden, nefsimden
Kaçıyorum şeytanın gönlünden
Kaçıyorum insanın şerrinden
Kaçıyorum ayıptan günahtan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511039/nedamet-getiremiyor-kalbim.html>

Suçum Nedir Komserim

Birgün kapı çalar
Karşında beş polis, elinde kelepçe.
Suçum nedir diye sorarsın
Yanlış sanat işlemişsin kardeş derler.

Adi bir suçlu gibi takarlar koluna kelepçeyi,
Üzerini değiştirme fırsatı bile edinemezsin.
Komserim nedir yanlış olan, bari onu söyleyin?
Karakolda öğrenirsin.

Mahalle ahalisi gözlerinin içine bakar
Herkes dünden razıdır dedikoduya.
Kimse sormaz neler oluyor burada,
Bir suçlu gibi bindirirler ekip aracına.

Aklına gelen bir kitap, şiirler olur.
Gözü kör kulağı sağır, yahut yalak insanlar olur.
Düşünürsün başka ne olmuş olabilir,
Ben (yazarım) katil zanlısı değilim ki...

Karakolda öğrenirsin, dışarıda katillerin gezdiğini.
Burası da haksızlığa tahammül edemeyenlerin yeri olduğunu.
Prosödur gereği adli ceza uygulanmasını,
"Hükümetin" eleştiri kabul etmediğini.

Ancak bir şartla affedilirsin.
Aksi takdirde katilin dâhi almadığı cezaya çarptırılırsın.
Yani, hükümetten ve tapınakçılarından özür dileyeceksin.
Ve senin gibi herkes, senden ibret alıp bencilleşecek.

Vatandaş uyuyorsa uyandırma
Vatan uyuyorsa uyandırma
Millet uyuyorsa uyandırma
Devlet uyuyorsa uyandırma...

Sen kimsin de dini yöneten devletleri rahatsız ediyorsun?
Hükümeti planlarından mahrum bırakıyorsun.
Herkes miskin miskin uyuyorsa, sende uyuyacaksın.
Tek akıllı sen misin ki insanları uyandırmaya çalışıyorsun.

Şimdi çabuk yaz savunmanı özür dile
Hadi yalakalık yap, af dile.
Ey Allah'ım dersin, bu ne tür bir sınavdır böyle?
Sen misin Tanrı, yoksa senin yarattıkların mı?

(30:10:2023)

Not:

Ben kendi ailemden aldığım bir örnekle insanları çok iyi anlıyorum artık.
"Herkes kendine müslüman olmak istiyor ve sadece kendi menfaatleri için yaşıyor. Allah'tan korkmayanlar kul'dan korkarmış. Kul'dan korkanlar ise Allah'tan asla korkmazlarmış." Herkes vicdanını bastıra dursun, kandırsın avutsun. Yüce rabbim elbette ki kusur ve suçun bedelini sahiplerine ödetecektir. "Zalimlerin karşısında susanlar dilsiz şeytandır ama tevazu sahibi olmak da bir nevi tedbirdir."
Hakarete ve öfkeye mahal yok.
Düşün taşın, enini boyunu ve sonunu iyice tarttıktan sonra; hak terazisine yatır. Ancak o zaman dile getirmek istediklerini hesabına uygun bir şekilde yön verebilirsin.

Kaynak:

Elvedaya Ramak Kala

Buruk bir yanım
Kırık bir yanım.
Bir nevi acizim
Yolsuz bir yanım...

Kimsesiz ve çaresizim
Artık, bensizim de
Ruh küsmüş bedene,
Dermansız, halsizim.

Tükenmişlik sendromu mu?
Hiç var olmamış, bitmişlik mi?
Bedel yahut kader mi?
Kalmadı hiçbir umudum...

Her şeyi yapmak delilik
Delirmek salaklık mı?
İhtimaller aptallık,
Ölüm yalnızca benlik mi???

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511916/elvedaya-ramak-kala.html>

Özür Dilerim

İnsan içine çıkasım gelmiyor hiç.
Utaniyorum kendimden, nefret ediyorum.
Ben ne çelimsiz, biçimsiz bir insanım
Babam dilinde "adam olmaz benden"

Kimseyle görüşmek istemiyorum
Ne garip, kimse de beni görmek istemiyor.
İnsanların alay köprüsüyüm ben.
Gerçekte yok hiç kimsem...

Soy adını değiştir dediler.
Yakışmıyorsun bu soya!
Cehennemine git dediler.
İşlerine gelmemiştim yine...

Kim sevecek ki seni? "Kimse sevmez!"
Git, aynaya bak dediler.
Gittim baktım aynadaki suretime,
Ayna bile utandı, sıkıldı benden.

Şimdi daha iyi anlıyorum
İnsanlar sevmek zorunda değilmiş beni.
Öğrendim sevilmemenin nedenini,
"Meğerse kimsesizleri, sevmezmiş hiç kimse...!"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512135/ozur-dilerim.html>

Neden Siz?

Birbirimizi dinlemedikçe
Muhabbet kuramayız gönüllere.
Kimse anlamıyormuş gibi dilimden,
Siz konuşuyor, ben susuyorum...

Yirmi dört yıldır hiç mi değişmez kader?
Hep aynı mı olur, ödenecek bedel.
Neden olmuyor hiç kimseler?
Neden ve niçin ben!?

Dil usandı yürek yoruldu.
Kalem bile bıktı karalamaktan.
Ne zaman aydınlanacak o gökyüzü?
Kaç asır sonra?

Neden bu hayata mahkûm edildim?
Bu hayat hiçbir şey öğretmedi mi size?
Neden hep siz yaşıyorsunuz, istediğiniz hayatı?
Neden itip kakıyor, yoruyorsunuz bedeni ruhu, neden???

Yazar: Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512317/neden-siz.html>

Neden Ben?

Bazen saçmaladığımı düşünüyorum
Sonra etrafıma bakıyorum
Dört duvar ve ben,
Tıpkı çocukluğumda ki gibi.

Ben hiç büyümeyecek miyim?
Çocukken olmayan kimseler,
Büyüyünce de olmaz mıydı?
Neden kimse görmüyor beni.?

Taş mıyım, duvar mı?
Yok muyum ben bu dünyada?
Neden kimse dinlemiyor?
Neden görmüyor kimse beni.?

Neden herkes sadece basamak olarak görüyor?
İnsan mıyım, mal mıyım, yoksa eşya mı?
Benim de ruhum,canım yok mu?
İncilen yüreğim, kalbim yok mu?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512427/neden-ben.html>

Çok Zor Değil mi?

Doğduğun ili,
Büyüdüğün memleketi bırakıp gitmek,
Unutulmayı unutmak istemek,
Çok zor değil mi?

Hangi yürek dayanır yalnızlığa?
Hangi kalp soğumaz sevgisizlikten?
Hangi umutsuzluk yaşatır insanı?
Çok zor değil mi, gitmek zorunda olmak?

Ardında bıraktığın hiçbir hatıran yokken,
Elini başına koyacak bir avuç yokken,
Evladım, kuzum diye seven bir anne baban yokken,
İstenmediğin yerde kalmak, çok zor değil mi?

Hayatında yaprak bile kıpırdamazken,
Sana gelecek bir adım dâhi atılmazken,
El uzatacak hiç kimsen olmamışken,
Çok zor değil mi, kalmak için bir mucize beklemek?

Çok zor değil mi silinmek?
Sessizliğe bürünmek.
Hiç yokmuşsun gibi,
Taş duvar görünmek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512738/cok-zor-degil-mi.html>

Her Şey (İtmek) İçindir

Düşeni herkes sever.
Hemde öyle çok severler ki;
Bu sevilgiyi hiçbir zaman unutamazsın.
Fakat anılarının ortasına da koyamazsın.

Çok severler düşeni,
Perişan hâliyle umut bekleyenleri.
Hemde öyle çok iyi severler ki;
Bu sevgiden usanır bıcarsın.

Mütevazi severler
İhtiyacın kadar severler.
Öyle çok severler ki;
Aksini düşünmek bile istemezsin.

Aşırı derecede arttırlar dozu,
Gerçek ve sıcaktır samimiyet oyunu.
Öyle güzel dokunuşlar yaparlar ki;
Aklın gönlün şaşar ve ruhunun derinliklerine inerler.
O yüzden çok severler düşeni,
Çünkü bilirler acziyetini...

Onun bir tebessümlük bakışlarıyla yoğrulur kalbin,
Ele geçirilir ömrün yüreğin,
Sen gerçekten de sevildiğini sanırsın,
Ama destek için değil, kullanmak için severler seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513503/her-sey-itmek-icindir.html>

Müslüman

Sokak hayvanlarını öldürenler, müslüman
Küçücük çocuklara tecavüz edenler, müslüman
Edep ahlâk din dersi almayanlar, müslüman
Gönülleri kıran, yürekleri burkanlar müslüman.

Allah'ın yüceliğini kendisine nam yapan,
Şan şöhret mal için iradesini düşmana satan,
Beyhude makamları, kendisine güç kılan,
İnandığına rızasıyla tapmayan müslüman.

Zalimlere merhamet, yolsuzlara kucak açan
Bahaneler ardına mecburiyetle sığınan
Allah'tan korkmayıp kul'a imtiyazlık yapan
Hak davasından, kendi iradesiyle vazgeçen müslüman.

Nefsini müdafaa edemeyen
Hırsızları katilleri, savunan müslüman.
Kafirlere geçit veren, hidayeti mazur gören
Bununla da övünen, takdir bekleyen müslüman.

Zırhını bir kağıt parçasında bulan,
Şehveti zevki huzur ile karıştıran
Aşkî zinanın zirvesinde arayan,
Yolundan şaşan, şaşkırtan müslüman.

Okuma yazma sevmez müslüman
İlim irfan nedir, bilmez müslüman.
Gözü kör, kulağı sağır müslüman
Nefsi için ölür de, islâm için kıpırdamaz müslüman...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1513708/musluman.html>

Zemheri Aileler

Gözyaşlarıyla mağrur
Duygularıyla çamur oldum.
Kök söküldü tohumlar saçıldı
Umutlar içinde boğuldum.

Hangi sele vurayım kendimi,
Hangi nehirden denizlere salayım bendimi,
Hangi ocağın sıcaklığına erişeyim,
Bir daha hangi hayallere varırım ben.?

Yolun sonu başındadır
En başından kaşındadır
Dik duruşun yaşındadır
Şimdi hangi yaşta kaldı başın.?

Neşteri yasla, karanfilli kokla.
Artık kalmadı aklım başta.
Durdu cihan vurdu civan,
Yoruldu artık ben en baştan...

Suretinde tebessümü
Gölgede güneşi
Kalbinde kendimi
Ah bir hatırlayabilsem.

Sıkıldı mâcid,
Usandı mecîd,
Kırıldı yürek,
Burkuldu inci taneleri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514002/zemheri-aileler.html>

Çok Yara Aldım Ama (Bu acılar boşuna)

Şiir gibi ama şiir değil...

Düşünsenize;
Birinini canını yakıp yaralıyorsunuz
O ömür boyu bu acıyı çekiyor
Ama siz yaşattıklarınızı unutuyorsunuz.
Ve istiyorsunuz ki o da unutsun.
Ama o hâlâ aynı acıları çekiyor.

Birkaç yaranın acısı belirsiz olur.
Ancak yara almadık yer kalmayınca;
İlk acılar yeniden belirir.
Hiçbir şey unutulmuş değildi, aksine birikmişti.
Ama artık takat getiremiyor yüreğim...

Ölürüz de özür dilemeyiz diyorlar.
Büyükler (özür) dilemez diyorlar.
Sen bütün bunları (uyduruyorsun) diyorlar.
Sen özür dile de artık barışalım diyorlar...

Özür dilerim beni yaktığınız için,
Affedin bir daha dönmeyeceğim için,
Kusuruma bakmayın, bitiyor ömrümüz
Sonuçta can çıkar da huyunuz çıkmaz o bedenden...

Sizden aldığım ne varsa bıraktım yerine
Ne huyumuz bir, ne suyumuz şimdi.
Ben nefsimi yendim ama siz;
Şeytana sahiplenmişsiniz...

(Şiir değil özel mesele)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514368/cok-yara-alDIM-ama-bu-acilar-bosuna.html>

Özür Dilerim 2

Özür diliyorum gelecek nesillerden
Helallik aldım eski dost düşman, herkesten.
Hata aradım, kusur aradım evvelâ kendimde,
Özür diliyorum geçmiş ve gelecek nesillerden...

Özür diledim diye aşağılandım mı?
Helallik istedim diye hastalandım mı?
Asıl şimdi başım göğe erdi.
Özür diliyorum, kin ve nefretiniz karşısında aşağılandığım için...

Önce kendi hatalarımı düzelttim
Kendi bilincimi aydınlattım
Beni yanılmalardan uzaklaştım
Allah'a yakınlık dost aradım, bulamadım özür dilerim...

Ben sığınacak o limanı buldum
Bana şah damarımdan daha yakın olana emanet oldum.
Beni üzenlerden değil, dinime tasallut edenlerden uzak durdum.
Bana kızdınız mı? Özür dilerim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514530/ozur-dilerim-2.html>

Umutları Tüketen Kehanetler

Kandırdık, önce kendimizi sonra birbirimizi.
Yanılttık, önce kendimizi sonra çevremizi.
Şaşırttık, önce yönümüzü sonra hedefleri.
Ve yok ettik kendimizle birlikte her şeyi...

Doğrulamak isteyenlere tekme attık.
Tutunmakta güçlük çekenlerin ipini kestik.
Son bir umut daha diyenlerin önünde bent olduk.
Yaşamak için nefes almaya çalışanların nefesini kestik.

Adalet arayanların merhametini çürüttük.
Hak yolunda koşanların akıbetini kararttık.
Hiçbir yolu hayra çıkartmadık.
Biz istediğimiz her şeyi yaptık...

Hayırlı sabahlara eriştirmedik.
İyi akşamları yaşattırmadık.
Afiyetle başlayanların boğazına düğümlendik.
Çünkü biz bunu böyle istedik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1514702/umutlari-tuketen-kehanetler.html>

Ebedî Ruhum Vatan

Yücelsin yücelen Allah'ın yolunda.
Şahlansın, yükselen ırmak boyunda.
Makam, mevki kimin umurunda?
Beslenmesin yılanlar, devletimin karnında...

Esaretim vatan, cesaretim imân.
Kimse kandıramaz beni, dünya malıyla.
Uğruma şehit düşmüş milyonlarca Atam!
Hür yaşattı beni, taptırmadı kul'a...

Soyunsun şeytanlar, soyutlarıyla.
Hiç kimse ölçemez beni, boyutlarıyla.
Bu vatan benim; Atalarımın aziz hatıra,
Yaşasın Türküm; Türk'ün yolunda...

Cehaletin fısıltısı, tıkamaz ufkumu.
Hiç kimse alamaz benden ferasetli ruhumu.
Sönecek mumlar, karanlığa ay doğmadan
Yeniden doğacak güneş, henüz kıyamet kopmadan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518404/ebed-ruhum-vatan.html>

Aklı Selim Olmak Neye Yarar

Çok yoruldum, kırılmaktan.
Yok olmaktan, kimsesiz kalmaktan.
Yoruldum çok, artık umudum da yok!
Anlatamamaktan, yok sayılmaktan...

Şimdi daha iyi anlıyorum...
Neden akıllılara, deli denildiğini.
Satılık ruhun, onur ve şerefini.
Şimdi daha iyi anlıyorum, anlaşılmazlığı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1518760/akli-selim-olmak-neye-yarar.html>

Gelecek Yok!

Vazgeçtim,
Ama senden değil.
Kendimden geçtim,
Gelecekten, serden geçtim.

Gelecekmış gibi görünen,
Geçmiş gibi bilinen her şeyden;
En çokta kendimden,
Vazgeçtim...

Akil etmekten,
Mücadele etmekten,
Fikir üretmekten,
Hayata tutunmaktan, vazgeçtim.

İnsanları görmekten,
İnsanları sezmekten
İnsanı işitmekten
İnsan olmaktan dâhi vazgeçtim...

İnsanların olmadığı bir yer yok!
İnsanların olduğu yerde insanlık yok...
Vazgeçtim dünden yarından.
Senden değil, serden geçtim ben...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1519224/gelecek-yok.html>

Diyanet

Bizi Allah korkusundan mahrum ettiniz
Bizi Allah'a karşı kıskırttınız.
Allah'a olan sevgi ve şükranlığımızı aldınız
Bizi kendinize ahir köle ettiniz...

Önce ibadetlerimizi ardından da imanımızı çaldınız.
Yavaş yavaş, ruhunuzu ve kalbimizi aldınız.
Bizim emeklerimizi, sabrımızı tükettiniz.
Umudu, huzuru, mutlulukları gasp ettiniz...

Geriye sahte bir inanış kaldı.
Adı var, sanı yok olan bir iman.
Cenneti satın aldınız, cehennem kaldı.
Gayretle, mücadelemizi çaldınız...

Kendiniz gibi görünen mal'a doyamadınız.
Mülkiyet için insanlığı öldürdünüz.
Adaleti cehalete teslim ettiniz.
Doymak bilmedi taş kalbiniz.
Doymak bilmedi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1519396/diyanet.html>

Çok Yalnızım

Hayatımda en çok bu günlerde,
Yapayalnız ve çaresizim.
O kadar çok yalnızım ki;
Sadece bu kelimeyi dile getirebiliyorum...

Sadece bir kelime!
Sadece bir kelimeyle dinlenmek.
Yalnız bırakıldığımda bile,
Bu kadar yalnız hissetmemiştim kendimi...

O kadar acı o kadar gerçek.
Yüreğim kan ağlıyor ama susmam gerek.
Kalem yazmıyor, söz gelmiyor dilime.
Yapayalnız ve çaresizim işte...

Birileri hatalarını düzeltmediği sürece;
Problemi zamana bırakmak, sadece ömrü tüketmek demekmiş.
Birgün, birgün diye bir ömür bitirmiş.
Ve geriye sadece acı bir yaşantının anıları kalırmış...

Belki bu yüzden,
Sevdiğim her şeyden ve herkesten,
Uzaklaşmak, yalnızlığı bitirmiyor;
Yenilerini de ekletiyormuş üzerine...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521140/cok-yalnizim.html>

Bir Daha Yutkun

Bir zamanlar bende çocuktum.
Hayallerle büyüyordu ruhum, bedenim.
Umut doluydum yaşama, hayata.
Şimdi her şeyin üzerine, bir daha yutkun.

Tutku dolu bir gelecek vardı önümde,
Sırasıyla dizelenecekti her biri de.
Satır satır, basamak basamak çıktığım her hedeften;
Ajitasyonla döndürdüler geriye...

Çocuktum ve, o insanların kölesi olarak büyüdüm.
Ocak 1 - 2024'de 30 yaşına bastım.
Tenim otuz, ruhum 80 yaşına bastı.
Hayaller bitti, gelecek bitti ve şimdi bir daha yutkun...

Sil baştan devri de tükendi.
Beni en yakınlarım tökezletti.
Hâl hatır uğruna yok edildi yaşamım,
Geleceğe dair tutkun yoksa, sende yutkun...

İki damla gözyaşı aydınlatırdı ruhumu,
Çocuktum ve çocukluğum beni baki yapan, hayaller üzerine kurulmuştu.
Yanım yörem boştu, işletilecek hayallerim çoktu,
Ama şimdi sadece yutkun...

Geleceği unut.
Geçmiş yut.
Kalmadıysa hiçbir umut.
Nutkunu tut ve bir daha yut...

Çok şey öğretti bu hayat bana.
Ama vakit de geldi artık, girmeli bedenim toprağa.
Hayat bu! Tecrübe eder girersin mezara.
Ardında ne yaşattıysan onunla varırsın Rabbin huzuruna...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521293/bir-daha-yutkun.html>

Düşününce İnsan

Çocuklar dünyaya anne babalarını seçerek gelmiyor.
Ama ebeveynler sorumsuz olmalarına rağmen onları dünyaya getiriyorlar.
Ve dünyayı kendi yetiştirdikleriyle kirletiyorlar.
"Ne ekersen onu biçersin" hesabı...

Ebeveynler istiyorlar ki; bize hayırları olsun.
Sadece kazanmak ve harcamak istiyorlar.
Bütün imkanlar, kendi ellerinde;
Ama yalnızca kendileri için eğitiyorlar...

Allah'tan korkmuyor ve hiçbir dine inanmıyorlar.
Yalnızca kendi inanmışlıklarını yaşatmak istiyorlar.
Onlar için şu anlık netice önemli,
Hiç kimsenin yarınları değil...

Allah hayırsız evlat vermiyor.
Allah, hayırsızlara da evlat veriyor.
Çünkü insan, kendi iradesini kullanarak istiyor.
Çocuklar, anne baba isteğiyle dünyaya geliyor...

Anne babalar çocukları, kendilerinin yarattığına inanıyorlar.
Ve onların canları yokmuş gibi davranıyorlar.
Çocukların ölümleri, yalnızca kendilerini yaktığını sanıyorlar.
Oysa ölenlerin de bir canı var...

Allah âlime de evlat vermiş, zalime de.
Allah kendini âlim zannedenlere de evlat vermiş.
Allah zengine de evlat vermiş, fakire de.
Ama hiç birine doğuştan (bilge'dir) özelliğini yüklememiş...

İnsanlar huzurla adaletli bir şekilde yaşasınlar diye, Kur'an-ı göndermiş.
Düşünüp tartsınlar diye beyin vermiş.
Anlayıp kavrasınlar diye akıl vermiş.
Ve öğrenip aktarsınlar diye de, peygamberleri tayin etmiş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521442/dusununce-insan.html>

iyi ki Doğdun - Doğum Günü (2024)

İyi ki Doğdun

Doğum günün kutlu olsun,
Yeni yaşında huzur bulursun.
Hep umutlu mutlu olursun,
Hayatının en anlamlı günü bugün...

Doğum günün kutlu olsun,
Her zaman kardeş, dost bulursun.
Sevdiklerin hep yanında dursun,
iyi ki doğdun sen bugün...

Yaşın uzun ve sağlıklı geçsin,
Bizim için, bu dünyada teksin.
Sevmeyi, sevilmeyi de çok iyi bilirsin.
İyi ki doğdun, doğum günün kutlu olsun...

Senin ailen, sevdiklerin biziz!
Biz hep seninle birlikteyiz.
İyi ki doğdun içimizdesin,
Doğum günün kutlu, hayatın umutlu, mutlu olsun...

Şair: Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1522906/iyi-ki-dogdun-dogum-gunu-2024.html>

Hayatı Rutin Yaşama İnsan

Hayatındaki her şeyi rutin hale getiriyorsun.
Her başlangıcın bir devamı var.
Kendine (dur) demeyi öğrenmelisin.
Ben incilmişsem, herkes incilmiştir...

Gönülleri kırmayı biliyorsan, gönül almasını da bilmen gerek.
Bilerek yapmadığın onca hatayı;
Gözünün önüne getirip, izlemen gerek!
Ama önce yaşam kriterlerine bir göz at, hayatla barışarak...

Hiç kimseye zarar vermeyen bir insan,
Bana kasten zarar veremez ki zaten.
O vakit kusuru kendimde ararım,
Yeter ki sen kendine yaşamayı öğret...

Kelimelerini geliştir, iki kelime eksik gelir bazen.
Cümle kurarken içindekilerine göz at.
Dilini de yumruğunu da hakka sivirtme!
Haklı olabilmek için de, hakkı gözetmek gerek...

Düşman olmaktan korkarım, böylesine insan görünce!
Nezaketine sığınırım, imrenirim karakterine.
Rutine alışırsan, avutursun yine kendini hakkın ile.
Yaşamını gözler önüne ser ve sahip ol, özüne sözüne...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523521/hayati-rutin-yasama-insan.html>

Sağcı Solcu Algısının Beyin Hormonları

Günahlar, sevabımız oldu
Ayıplar, hünerimiz.
Kayıplar, kaderimiz oldu,
Hayatımıza böyle alıştık biz.

Yalanlar, gerçeğimiz
Maneviyatımız, maddiyat oldu.
Allah korkusunu da atlattık çok şükür.
Böyle peyderpeyi yaşamaya alıştık biz...

Ahiret hayatı kimin umurunda?
Bir daha mı geleceğiz sanki dünyaya?
Sınır yok, tanım yok burada.
İsteddiğini öldür istediğinle yaşa hayatı, doya doya...

Teknolojilerin oyuncağı olurum,
İnsanların kölesi.
Alınır satılır benim şerefim,
Yeter ki, amin deyin cennet için...

Teröristler evliyadır,
Bilginler gerizekalı.
Salaklar akıllıdır,
Cahiller bilim insanı...

Alıştık biz, yaşantının kendisine!
İsteddiğimiz zaman, yine geçeriz ayının gölgesine.
Boğaz köprüleri, sırat köprüsüdür bize!
İmamlar önde, âlimler mecliste...

Alıştık biz inatla kehanete.
Sakın ha! Kul'a karşı gelme!
Allah'ım affedicidir de,
Lider affetmez, şirk'e engel olanları...

Zina ihtiyaçtır, evlilik baki değil.
Hırsızlık rızıktır, bereketini bol getirir.
Tecavüz varsa, suç muhakkak kendisindedir.
Olmuşla ölmüşe çare yok, sonuçta kadere inanmak gerekir.

İhanetler, ikramı müşerref.
Hainler baştacıdır, gerisi hikâye!
Allah var gam yok bize.
Üstüne gelirlirse; elhamdülillah de...

İstedığın kötülüğü yap, hayırlısı olur bizde.
Mini etek üzerine tesettür tak, ibadetten sayılır işte.
Onlar solcudur, açıktır kafirdir.
Vatan satanlar, muhtaçlara kapı açmıştır...

Bir beyinde bir beden,
Beyni yöneten ruh, İsrail ABD.
Solcular bedenin sol kol, ayağı.
Sağcılar bedenin sağ kol, ayağı...

İçimiz rahat, çünkü bedenlerde ruh yok.
Vicdanımız rahat, çünkü kalbimizde kul çok.
Düşünüp beyni yormaya ne gerek var?
Çünkü beynimizde akli selim yönetmenler var...

Dünyaya çivi çakacak değiliz ya!

Biz torunlarımızın akıbetini düşünüyoruz.
Yoksa kim kul'a k le olur?
Biz böyle gördük böyle ya atırız yarınları...

Müslüman olmak çok kolay.
Her Şey, elhamdülillah demene bakar.
Hiç okumadığın kitaptan, bahaneler say.
Her Şeytana inanandır müslüman...

💡🐑İmansızlara Not: 🐑💡

"Dinimiz İslam karŐıtları tarafından yönetilirken; halkın imân ettiği kullar, Allah'ın yasak ettiği yollardan (kara para) aklayan taraflardır."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1524474/sagci-solcu-algisinin-beyin-hormonlari.html>

"En Çok Günahı Dinsiz Kişiler İşlermiş O Dinsizler de Dindar Kişilermiş"

"En Çok Günahı Dinsiz Kişiler İşlermiş O Dinsizler de Dindar Kişilermiş"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1526552/en-cok-gunahi-dinsiz-kisiler-islermis-o-dinsizler-de-dindar-kisilermis.html>

Sana Teşekkür Ederim Allah'ım

Binde bir kuluna bu akli verdin
Kalbime gönlüme körlüğü makullaâ etmedin.
Bu kuluna putperestliğe uymasın diye bir irade verdin.
Sana (şükür) teşekkür ederim Allah'ım...

İki gramlık aklımı 999 kişiyle bölüşüyorum
Ben kaderime razıyım ama insanlara yazdırtmıyorum.
Sana şükür, kul'a teşekkür;
Bizi kuluna şükrettirme ya rabbim...

Günün sonunda kendimi hesaba çekiyorum
Ahiret için sabretmekten yoruluyorum
Bir canlının kaybını kendi suçum biliyorum,
Sana şükürle, teşekkür ediyorum Allah'ım...

Toplum olarak, edep yok ki edebiyatımız olsun,
Şeref yok ki felsefemiz olsun,
Din yok ki kitabımız olsun,
Sanadır tüm şükürler, kullarına şükrettirme ya rabbim...

İnsanlar karıştırdı dinî inancı,
Teşekkür babında ki şükürü, insanlara sundular.
Yaratana unutup, yolsuzlara başvurular.
İnsan olana teşekkür, sana minnetle şükürler olsun Allah'ım...

Anam cahil, babam cahil, ben cahil!
Saygım tüm canlılara ait ama çoğunluk hain.
En büyük günah küfürdü, tatlandırıyoruz her iki kelimedede,
Ben cahil, toplum cahil, bir tek yöneticilere idareci bakıyor kör nefsimiz...

Sana sonsuz teşekkürler diliyorum ey Rabbimiz,
Bizi kullarına kul ettirme!
Şayet bilmiyor insan, şükür nedir teşekkür ne?
Dua'm sanadır, sözlerim insanların öz yaşantısına...

Her gün biraz daha azalan imanımla,
Yalvarıyorum Allah'ım, yalnızca sana!
Hepimiz ruh hastasıyız yöneticiler ardında,
Belki bu son şükürümüz olacak bizi yaratan Allah'a...

Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1526808/sana-tesekkur-ederim-allah-im.html>

Beni Anlamadınız

Dünyayı bir tarafa aldım
Sizi bir tarafa.
Ortada ben kaldım
Beni anlamadınız.

Binlerce soru, kafamın içinde
Bir cevap bile yoktu, hiç birinde.
Her gün ağladım, yalvardım Allah'a
Beni bir kez olsun anlamadınız.

Hiçbir seçenek sunmadan
Bir yol dâhi göstermeden
Eriyen biten beni izlemeden
Yok ettiniz beni baba!...

Sürüklediniz oradan oraya
Bent oldunuz tutduğum her dala
Çırpındım direndim, tutmadınız hiç elimden
Geçmişimi, geleceğimi, hayatımı aldınız baba...

Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527016/beni-anlamadiniz.html>

Çıldıracağım

O kadar çok yalnızım ki;
Sığmıyor gecelerime, gündüzler.
Her kafada ayrı sesler,
Çıldıracağım bu günlerde.

Tek derdimiz modern olmakmış gibi
Paylaşılmıyor hederler, kederler.
Hüzün kaplı bu ülkenin tüm şehri,
Çıldıracağım bu günlerde.

Büyülenmiş her nefis, bedenler
Kaybolmuş ruhtar suretinden
Serseri bir medeniyetin yolcusuyuz biz!
Çıldıracağım bu günlerde.

Herkes yalan, her şey yalan
Gerçek yok bu dünyada, artık inanmam.
Bahaneler ardına sığınmış karaktersizlerden
Yorulduğum artık, çıldıracağım bu günlerde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527690/cildiracagim.html>

Gönüldeki Sızı

Şu gökyüzü
Ne kadar apaydın
Ne kadar karanlık ise
Benim de yüreğim
Öyle boşluk, öyle dipsiz kuyu.

Sordun mu soruya cevabını?
Cümleyi koydun mu teraziye?
Vicdanın erdi mi ki, muradına?
İnsana zulüm ederken böyle rahatsın.?

Ağzında dilin var da, kulağında duyu yok mu?
Ne söyleceğini tartmadan, kusar mısın sen öyle?
Kafan yerinde de, hormonların nerede?
İmânın yok tamam da, saygın da mı kalmadı kendisine?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528687/gonuldeki-sizi.html>

İnternet Bağımlısı

Uyuşturucu bağımlısı gibi,
Aldık mı teknolojiyi bırakmıyoruz yerine.
Amacı dışında esir alınmış gibi
Aklımız tecilli, fikirler kandırıyor bizi...

Avutuyoruz belki biran için
An için hissetmiyoruz acıları
Kaybediyoruz insanlığımızı
İnternetsiz yaşamamak için...

Oyuncağı olduk oyuncağın.
Bitirdik acıyı neşeyi.
Uyuttuk kaderi bedeli.
İnternette çığ atlamak için...

Unuttuk dost olmayı, düş kurmayı.
Fantastik oldu yaşamın her dalı.
Sigara gibi alkol gibi,
Uyuşturduk ruh ile bedenleri...

Cehalete teslim ettik yakayı, paçayı.
Mesleki eğitim, artık fenomenlik.
Öldürdük çabayı, mücadeleyi.
Şimdi tek bir derdimiz kaldı, keşfedilmek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529089/internet-bagimlisi.html>

İhtiyarlar

Sen avuttun belki de kendini.
O gelecek, sen gideceksin.
Yetişmezse gençlik, ölecek ihtiyar.
Yerine kimler gelip hüküm verecek.?

Oğlun kızın torunların
Kibirinden başka ne verebilirsin onlara?
İyi düşün sonunu ihtiyar,
Ölüm seni geri getirmeyecek...

Sen göstermezsen sevgini,
Nasıl saygı görebilirsin ki?
Yaşına hürmeten elini öpenler,
Zamanınızda silindi hepsi birer birer...

Yol fani ölüm ani.
Hırsına kurban etme geleceği.
Tuttuğun kafa aşırır seni.
Felaketten önce getirme kıyameti...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529273/ihtiyarlar.html>

Para Dostun

Ruhunu satarsın, bedeni almak için.
Bedenini satarsın ruhu kazanmak için.
Para dostun olur, dost paranın.
Zevkini alırsın da kendisini bulamazsın...

Her şey satılık görünebilir sana.
Aynayı alır yüzünü süsler, güzelleşirsin.
Avutursun ihtiyarı, söylemezsin yaşını.
Ebediyi alamazsın...

Bütün kapıların şifresi olarak bilsen.
Anlık hevesini mutluluğa sürsen.
Caddelere şehirlere hâkim olsan.
İçinde kalan umutları, alamazsın sen...

Ülke senin, dünya senin malın olsa!
Seni seven milyarlarca da canın olsa.
Toprak su, emir erin kölen olsa;
Yine de huzuru satın alamazsın sen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529705/para-dostun.html>

22 Yıl Sonra

Aşkı sevdayı uyuttum içimde.
Umudu mutluluğu kuruttum gözümle.
Kalmadı sevginin özü yüreğimde.
Yirmi iki yıl sonra, ilk defa...

Meçhule döndü bütün yollarım.
Hayatla da sanki bağım kalmadı.
Sindirdim sonunda, artık sensizliği.
İlk defa, yirmi iki yıl sonra...

Bir yanım yorgun, diğer yanım kırgın.
Arası, ortası yok! Param parça kalbim.
Öyle sessiz ve yalnızım ki;
İlk defa, yirmi iki yıl sonra...

Uçsuz bucaksız umutlar eridi.
Hayatın yaşam anlamı tamamen silindi.
Belki de bir mucizeydi gerçeklik.
Anladım ilk defa, yirmi iki yılın sonunda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529930/22-yil-sonra.html>

Bir Sor

Belki hiç kimse görmemiştir
Sesi kısılmış, duyulmamıştır.
Sevmemiştir belki hiç kimse!
Bir kez olsun sen sor...

Sığınacak gönüle erişememiş
Umutları incilmiş
Mutluluk nasıl hiç bilmiyordur.
Ona ilk defa sen sor...

Yarası vardır derinde
Değildir hiç kimsenin elinde.
Yaklaşmamıştır daha önce hiç kimse!
Ne olursun bir kez olsun sen sor...

Mevzu derin olunca tebessüm hüzün verir.
Belki de dert kendinde değildir.
Onu seven sevdiren olmamıştır.
Ne olursun ona bir sor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530709/bir-sor.html>

Duymuyor Bilmiyor

Sen bilir misin, acı nedir?
Can nedir, cana kıyılan nedir?
Bir çocuğun acısını hissedebilir misin?
Suçsuz pişmanlıklarını işitebilir misin?

Neler yaşadığını görebilir misin?
Gözyaşlarını sayabilir misin?
Ciğerinin nasıl yandığını bilebilir misin?
Sevebilir misin, sende onun gibi acıyı?

Duyabilir misin sesini?
İşitebilir misin çığlıklarını?
Anlayabilir misin duygularını?
Neler yaşıyor, tahmin edebilir misin ki?

Börtü böcek, hayvan da konuşur.
Bitkiler, duvarlar da konuşur.
Bir taş, kaya parçası da konuşur.
Peki ya sen, anlayabilir misin ki onu?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530907/duymuyor-bilmiyor.html>

İçelim Kanalım Sahte Dünyaya

(02:03:2024)

Otuz yıl sonra ilk defa!
Bu günlerde ilkleri yaşıyorum.
Belki de böyle yaşamaktan yoruldum.
Kendimi avutmak istiyorumdur herkes gibi...

İyi olma çabasından
Hoş görülme gayretinden
Yaşatma mücadelesinden
Yoruldum belki de...

Bende kanmak istiyorum.
Acı duymak, istemiyorum.
Bende çıkmak istiyorum bu yoldan.
İlk defa 30 yıl sonra...

Din, imân, ahlâk umurumda değil.
Bende satmak istiyorum, ruhumu bedenimi.
Yoruldum sahtekârlarla uğraşmaktan.
Şerefimi karakterimi, satmak istiyorum bugün...

Ciğeri beş para etmez insanlara özendim.
Cahilleşmek istiyorum bugün.
Allah onlara yürü, ya kulum demiş.
Bıktım sahte müslümanlardan...

Düşünürdüm çok eskiden;
Bir insan neden ateist olur diye!
Dinimiz siyasetin maşası olmuş.
Allah diyenler çok yakıyor, çok satıyor...

Yoruldum dört duvar arasında yaşamaktan.
Uykusuz geceler de şiir yazmaktan.
Belki düzeler diye umut etmekten.
Değişmeyen değişime teslim oluyorum bugün...

Pişmanlıklarımdan pişmanım.
Niye zevkle doyasıya yaşamadım ki?
Ulan bende ilk defa gelmiştim bu dünyaya!
Çocukluğumu, geleceğimi aldınız madem; içelim, kana kana...

Okan Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531044/icelim-kanalim-sahte-dunyaya.html>

Kutsal Ata

Atabank

Şer yolları göründü bize Tayyip'ten.
Hiçbir haber, gelmiyor galipten.
Herkes tüccar, din tüccarları.
Şirke katıksız yolcu katıyorlar...

Faiz işletmek helâl müslümanlara.
Hırsızlık meslek, ahlaksızlık ihtiyaç.
Medya önünde Allah'ın peygamberi.
Arka planda şeytanın öncüsü...

Göçmenlerin işyerleri, evi var.
Türkler'in ise Allah'ın dinini yöneten ABD 'si.
Gece gündüz çalışmak, doyurmuyor umutları.
İstismar altı yaşında, fuhuş on iki...

Cehennem zebanileri yönetiyor ülkeyi.
Çırılçıplak melekleriyle.
Araplara aşağıdan bakıyor herkes!
Dilimiz ırkımız Türk diye...

Kimse kabullenmez salaklığını.
O yüzden kullanıyorlar, çinlerin yapay zekasını.
Demiştim, beyin kıtlığı var bizim ülkede.
Hristiyanlar Yahudiler, dinimizi bile yönetiyorlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531238/kutsal-ata.html>

Sıradaki Cenazem

Bundan sonra benim için, yaşamın bir önemi mi var sanıyorsunuz?
Bu dünyada ki temiz yaşam savaşım bitti benim.
Kim ne diyor umurumda mı sanıyorsunuz?
Bende kirlettim sonunda ruhumu...

Bir gün bile doğmadığım bu dünyadan,
Gideceğim mekânı da tahmin ediyorum.
Ben çok büyük bir günah işledim.
Üstelik bütün bunları bilerek yaptım...

Bin yanlış bir doğruyu götürdü.
Tutulacak dalım mı vardı ki?
Sahtekâr hocalardan başka;
Sığınacak limanım mı vardı ki?

Mücadele etmeyi, korkmayı bıraktım ben bugün.
İnancımı da zaman zaman yitirdim.
Çok uğraştım, gayret ettim ama!
Yıkıldım sonunda, uçsuz uçurumlara...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531481/siradaki-cenazem.html>

Kader mi Cehalet mi?

Kimliğimin adı, soyadı var.
Karakterimin ne adı ne anlamı.
Yıldızlar ay ile kavuşur da
Benim kalbim bana ulaşmaz oldu...

Suçlarını yaradana yüklediler.
şimdilik kaderle avutuyorlar.
Onlar için ayıp yok, günah yok!
Cehalet mi, kader mi? Hiç farketmiyor...

Yerden yere vurup kırıyorlar.
Can nedir, ne hikmettir bilmiyorlar.
Ruhun bedeni var, bedeninin ruhu.
Bu yaşantımız cehalet mi, kader mi düşünmüyorlar...

Sanki, milyarlarca insanın günah keçisi benim.
Bir tek beni mi yakar bu ateş? Ne bileyim.
Dahasını aklım almıyor, delirmek üzereyim.
Bu yorgunluk cehaletten mi, kader mi bilemedim...

Münasebetsizliğe izin verdi diye Allah.
Suçlu mu oldu? İrade de vermişti oysa!
Sen kaya parçası değilsin ki; suç olsun yaratan da.
şimdi bu anlayış, cehalet mi kader mi göremedim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531618/kader-mi-cehalet-mi.html>

Enkaz Altında Kalan Çocukluğum

İnsanlara anlatmayı denedim.
Ama insanlar, işlerine geldiğince kapattılar üzerini.
Akılları basmadı.
Kendileri için kestirme yol seçtiler.

İki saniye bile düşünemediler.
Anında ilk saniyeden çevrildiler.
Düşünselerdi yaşadıklarımı.
İntihar etmezlerdi ya!

Sonra en yakınlarıma gittim.
Yaşattıklarını anlattım.
Verdikleri zararın bendeki acısını.
Keşke dinleselerdi çırpınışlarımı...

Yirmi dört yıldır, duvarlarla konuşuyordum.
Onlar duyuyor cevap vermiyorlardı.
Allah onlara kalp vermemişti çünkü.
Ama insanların da kalbi yoktu.

Takatim kalmamıştı artık.
Bu sır düşündükçe kanatıyordu yaralarımı.
Kimse dinlemiyor, anlamıyordu.
Sevmiyordu kimse beni, sevmiyordu duvarlar insanı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531754/enkaz-altinda-kalan-cocuklugum.html>

Kaç Yaşında Doğdun Sen

Ne gelirdi ki elden?
Güzel görünürdü insan, şerden.
Sen bakmadan, görmeden;
Kendisine dokunmadan önce...

Görünmezdi adı, bilinmezdi tadı.
Sen tuttun, damağında izi kaldı.
Açmadan kırıldı güller.
Sen görmeden önce, güzeldi oysaki her şey!..

Yüzünden nurlar akar.
Gönlündeki yaşamıydı bahar.
Kuş gibi uçar, daldan dala konardı.
Sen gülümsemeden önce...

Suskun değil, konuşkandı.
Tembel değil, atılgandı.
Sessiz değil, çağlayandı.
Senin gölgen, görünmeden önce...

Doğduğunda yaşı, elli değildi.
Galipten de haber verilmedi.
Zihnini okuyamaz, düşüncelerini tartamaz idi.
Peki ya sen!. Sen nasıl elli yaşına geldin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531902/kac-yasinda-dogdun-sen.html>

Mevzu Derin İsyanim İnsan

Bir kızı çok sevdim
Ama kız; dünya güzeli olduğu kadar haklıydı.
O yüzden beni hiç sevmedi!
Sonuna kadar bekledim görmedi bile...

Uzun yıllar sonra bir tuzağa düştüm, evlendim.
Tek gerçek, her şeyin yalan olmasıydı.
Buna rağmen sevdim, direndim.
Ve bütün acı hatıraları sildim, birer birer.

Ben akraba canlısıydım.
Herkes birbirini fesatlık yapmadan sevsinler isterdim.
Ve herkesle ayrı, ayrı muhabbet bağı oluştururdum.
Bir aşına adım göremedim, yoruldum.

Ve ailem! Hiçbir zaman yanımda olmadılar.
Tek görevleri vardı; hayatımı cehenneme çevirmek.
Sabırla uzun yıllar kendimi kandırdım, olmadı.
Allah rahmet eylesin, seveceğim insanlar kalmadı bu dünyada...

Ben kendimi beş vakitli hatırlarım ebedden.
İmânı menfaatleri için kullananlardan olmak istemedim hiç!
Otuz yaşında aldım elime alkol şişesini.
Vidansız, kitapsız dindarların iki gramlık akıllarına uymak için.

Ama maalesef onu da beceremedim.
Niyetim herkes gibi karakersiz olmaktı.
Ama nefsimin istediğini, yüreğim kabullenemedi.
Ve dört günlük süren alkollü isyanım sona erdi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1532059/mevzu-derin-isyanim-insan.html>

Mutluluklar Hep Seninle Olsun

Onu her gün elinde tutamazsın.
Mutluluklara da izin ver.
Bezdirme onu kendinden.
Özlerken de mutluluk gelir seninle.

Rahat bırak sevinçlerini.
Sıkma umudun kendisini.
Yedi yirmi dört, gülemezsin bu hayatta.
İzin ver! Biraz da mutluluk sokulsun yanına.

Biraz da sevmeyi dene.
Hasretle özlemeyi bekle.
Ağlatma umutları ki;
Mutluluklar güneş gibi doğsun yüzüne.

Senin adın hayattır, hayat!
Her şeyi de nefesine dayatma, rahat bırak.
Kaçmasın umutlar, mutluluklar.
Bir de sen yaşat ki sevginle sevilsin yalnızlıklar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1532461/mutluluklar-hep-seninle-olsun.html>

Mecburiyet

Hangi hakkaniyete sığındın, ey vicdan?
Hangi kalbin aynası, hangi emirin kulusun?
Yolculuğun neresindesin, hangi yöne çevirdin yüzünü?
Nedir seni sensiz yapan mecburiyet?

Düşün bir kere, sürmez aylar yıllar!
Hangi emirin yoluna, feda ediyorsun kendini?
Safında kimler var ve kaç can daha olacak feda!?
Ahiretini de hesaba kattın mı ki, bu dünya cennet geliyor sana.

Hangi yolun yolcusu, ödetir acı kaderi.
Bilinmezliğe giden yolda, batırırsın nefsin.
Hangi fedakârlık kazandırır sana cehennemi?
Söylers misin, hangi mecburiyet bağışlar geçmişin karanlık izlerini?

Ne kadar derinlere işliyor, tartıyor musun sözlerini?
Acı, nefret ve kin dolu cümlelerini.
Hangi mecburiyetle kandırdın kendini ki;
Umutsuzluk ve mutsuzluğunla kirletiyorsun çevreni.

Nedir gayen, ey mecburiyetin yolcusu?
Hangi zorunlu sebep, karartıyor ruhunu?
Hesap ediyor musun peki ya, yolun sonunu?
Aldığın verdiğine bedel mi, verdiğin zamana değer mi kazandıkların?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1532750/mecburiyet.html>